

ΥΠΠΟ: Στο μινωικό ανακτορικό κέντρο, στο Μοναστηράκι Ρεθύμνης, σύστημα πυροπροστασίας

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Στην εγκατάσταση συστήματος ενεργητικής πυροπροστασίας, στο επισκέψιμο τμήμα του μινωικού ανακτορικού κέντρου, στο Μοναστηράκι του Δήμου Αμαρίου Ρεθύμνης, προχωρά το Υπουργείο Πολιτισμού, στο πλαίσιο του έργου ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου.

Το μινωικό ανακτορικό κέντρο Μοναστηρακίου βρίσκεται στη θέση «Κόκκινος Χάρακας», στην κοιλάδα του Αμαρίου, στους δυτικούς πρόποδες του Ψηλορείτη, στα νότια του Ρεθύμνου. Η κύρια φάση χρήσης του χώρου χρονολογείται στην

Παλαιοανακτορική περίοδο (1900 – 1700 π.Χ.). Πρόκειται για εγκατάσταση, η οποία υπολογίζεται ότι καταλάμβανε περίπου 300 στρέμματα.

Η Υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη, δήλωσε: «Το μινωικό ανακτορικό κέντρο στο Μοναστηράκι, στενά συνδεδεμένο με το ανάκτορο της Φαιστού, ιδρύθηκε σε πλεονεκτική θέση, από όπου ελεγχόταν η φυσική διάβαση που συνδέει τη βόρεια με τη νότια ακτή του νησιού. Στον πυρήνα του οικιστικού συνόλου ξεχωρίζει κτήριο με κυκλώπεια τοιχοδομία και οδοντωτή πρόσοψη, στο οποίο διακρίνεται η μινωική αίθουσα με κίονες, η οποία θεωρείται ότι είχε λατρευτική χρήση. Το ανακτορικό κέντρο προσεγγίζει το αποθηκευτικό σύστημα των πρώτων ανακτόρων της μινωικής Κρήτης, καθώς διέθετε αποθήκες, όπου αποκαλύφθηκε σημαντικός αριθμός πύλων για την αποθήκευση αγαθών, μαγειρικούς χώρους, εργαστήρια, χώρους κατοικίας.

Η έκταση των αποθηκών είναι η μεγαλύτερη που έχει βρεθεί σε μινωικό ανάκτορο μέχρι σήμερα. Στο χώρο έχει βρεθεί, επίσης, δωμάτιο με 150 σφραγίσματα, το οποίο έχει ερμηνευθεί ως το πρώτο αρχείο σφραγισμάτων. Εδώ, τα παλαιοανακτορικά αρχιτεκτονικά κατάλοιπα διατηρούνται σε εξαιρετικά καλή κατάσταση, καθώς το ανάκτορο εγκαταλείφθηκε με το τέλος της Παλαιοανακτορικής περιόδου και δεν ξανακατοικήθηκε ποτέ εντατικά.

Η ενεργητική πυροπροστασία του χώρου εντάσσεται στο συνολικό πλαίσιο των επεμβάσεων αναβάθμισης του αρχαιολογικού χώρου, αλλά και στο γενικότερο πρόγραμμα που υλοποιεί το Υπουργείο Πολιτισμού για την πρόληψη των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στην πολιτιστική κληρονομιά. Με την ολοκλήρωση των εργασιών, στις οποίες περιλαμβάνονται, επίσης, επεμβάσεις διαμόρφωσης διαδρομών περιήγησης και κατάλληλης σήμανσης, ο ήδη επισκέψιμος αρχαιολογικός χώρος του Μοναστηρακίου Αμαρίου με τα εξέχουσας σημασίας αρχαιολογικά ευρήματα, καθίσταται ασφαλής για τους επισκέπτες, τους εργαζόμενους και για μνημεία που εμπεριέχει».

Στο πλαίσιο του έργου προβλέπονται η τοποθέτηση φορητών πυροσβεστήρων ξηρής σκόνης, εγκατάσταση μόνιμου υδροδοτικού πυροσβεστικού δικτύου, αποτελούμενο από 11 πυροσβεστικές φωλιές, η κατασκευή δεξαμενής νερού, πυροσβεστικού συγκροτήματος παροχής, πυροσβεστικό δίκτυο. Σε τρία σημεία του χώρου τοποθετούνται πυροσβεστικοί σταθμοί εργαλείων, ενώ στο μηχανοστάσιο πυρόσβεσης τοποθετούνται φορητοί πυροσβεστήρες.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των όμβριων υδάτων, το οποίο χρονολογείται στο τέλος της Παλαιοανακτορικής περιόδου (1700 π.Χ.) και αποτελεί προς το παρόν το πρωιμότερο και το μοναδικό

για την εποχή δείγμα. Σήμερα, ορτοί είναι οι αγωγοί, οι λεκάνες συλλογής και η κυκλική δεξαμενή. Το ανακτορικό κέντρο του Μοναστηρακίου καταστράφηκε από σεισμό και την πυρκαγιά που ακολούθησε στο τέλος της Παλαιοανακτορικής περιόδου, όπως συνέβη και στα υπόλοιπα ανακτορικά κέντρα και στα μεγάλα ανάκτορα της Κρήτης. Σε αντίθεση, όμως, με τα τελευταία, το Μοναστηράκι εγκαταλείφθηκε και δεν ανοικοδομήθηκε στη Νεοανακτορική εποχή.

Άποψη του μινωικού ανακτορικού κέντρο στο Μοναστηράκι στο Αμάρι Ρεθύμνης